

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

394.3

"1950"

Szerző: *-ki-*

Cím: *A győzelem öröme*

Forrás: *Kis Ujság 1950. okt. 25.*

Személy:

Helység:

Lap: *Kis Ujság*

Megjelent: *1950 OKT. 25.*

A győzelem öröme

Október 22-re, a tanácsválasztás napjára az őszi természet is ifjú színeket öltött, valósággal tavaszi ragyogásba öltöztette Budapest utcáit és a hulló falombokat. A szürke utcák, a zordon bérházak — a kapitalista korszak lakáspolitikájának megkövesedett emlékei —, a zászlódísz és mindenféle öletes, szívből jött választékos dekoráció mellett még a napfény vissza-visszaintó fényében is fürdenek. A házakból mindenünnét özönlik a nép a szavazóhelyiségek felé. Budapest népe, a Józsefváros népe, melyre többé nem illik a költő szava: "...bús pesti nép...", maga is ünneplő ruhát öltött ezen a történelmi vasárnapon. Ilyenkor, vasárnap délelőttönte nagy csendesség és szelídség uralkodik az Üllői-út és a Körút forgalmas, viharzó keresztveződésnél; de most *más vasárnapra, más ünnepre virradtunk.* A Corvin-köz, a Kisfaludy-utca, a Práter-utca emberszótól hangos; mindenki a szavazóhelyiség felé siet. Ifjak buzgó és erőteljes éneke lobog az őszi fák között. Úttörők gyermekhangjai ékesítik virágdísszel a halvány égboltozatot. Ünnepe van, nagy ünnepe — az ünnepi díszbe öltözött egyszerű dolgozó emberek becsületese arcán a megilletődés erről tanuskodik.

Ál'ampolcári és hazafias kötelesség, a szavazás és nagy döntés önludatos vallomástéle *vidámsággá és szeretettelé* lajgul mindenütt ezen a tavaszi, *alig bizonsgatós őszi délelőttön.* Az emberek örülnek és örülni akarnak. A nép kötetlen öröme árad szét az utcákon,

Népviselőes falusi lányok járnak az egyik járdaszigeten vidám láncukat; a Margithíd budai oldalán zenészek énekelnek indulókat kemény és édes hangszereik kísérete mellett; a Valéria-kávéházban berendezett szavazóhelyiség előtt merész kékinges akrobaták ejlik ámulatba a fiatalságot. Itt-ott elkapott szavakból halljuk, hogy fiúk-lányok hogyan készülnek az esti utcabálra; a Ferenc- és Józsefváros fiatalsága igen sajnálta, hogy a Corvin-mozi előtt a hagyományos utcabál elmaradt — „az Egyetem-terre megyünk” — mondják...

Az utcabál ötlete és intézménye *nagyon helyes és ötlete tulalmány;* a fiatalság már pár éve szívébe zárta ezt a szórakozási lehetőséget. Talán nem mindnyájan gondolnak még arra, hogy ez a népies és szabad szórakozási lehetőség mindenütt másutt a nagyvilágban, elsősorban a szabad és forradalmi népek hazájában mennyire általános. Július 14-én Páris népe ott táncol a bulvárdokon a felszabadult öröm színes hullámain; a Bastille bevételét és lerombolását, a zsarnokság ledöntését, a forradalom véres és nagy-szerű hajnalát ünnepli ilyenkor a francia nép. A mi Operánkban *Vainonnen* mester ihletése nyomán életre kelt a régi párisi forradalmi utcabálók hangulata és minden lendülete. A mi fiataljaink majd még megtanulják, hogy az ilyen utcabálókkal milyen jelentős lépést tet-

tünk előre a forradalmi életöröm nehezen megszerzett területén; *az ilyen örömteljes alkalmak is elvezetik a népet a teljes szabadság birodalma felé.*

Tehát bálozik a nép is, az utcán bálozik, a belvárosi elegáns negyed kellős közepén. Mit törődnek ezek a fiatalok az őszi este hidegével! A zenészek kissé fáznak és egy-egy forró feketével melengetik kezüket. Szabadságharcos egyenruhás férfiak, DISZ-es fiúk és lányok irányítják másfelé az erre törekvő autókat, autobuszokat. *A Központi Egyetem helyreállított épülete ünnepi dekorációban ragyog és az úttestet lampionok-hálózzák keresztül-kasul tarka füzereikkel.* Kezdetben csak az úttörők mulatnak; rengeteg kisfiú, kislány „zakatol” összefogóva; szabadságharcos egyenruhás, overallos leányok járnak saját ötletükre merész és újító forradalmi táncokat a gyerekek énekszavára. *Mindenki szelíd, örvendező, illedelmes.* Ezek a dolgozó fiúk és lányok az egész este folyamán ritka illede'emről és táncudásról tettek tanúságot. Az egyre hűvösebb estében kissé hamisan csengett elején a zene, — mit számított! Aztán rendbejött a megafon és az egyre szaporodó fiatalság derűje átragadt a diderző zenei dolgozókra is. Édes és érdekes melodiák váltakoztak; különösen tetszett — sokat újrátzlák — a „*megszépült Lánchídről*” szóló dalt. Tarka egyvelegben táncoltak itt min-

den rendű és foglalkozású fiatalok; a közeli kis utcák népe kijött, hogy nézze őket. Elégtellessel nézték öreg nénikék, házmesternék, kézműiparosok, segédházfelügyelők, házvezetőnők a fiatalokat. Egyik-másik bácsi és néni számít is hozott az üzlet, a kapualj elé, hogy jobban láthasson.

A komoly és zárkózott Egyetem-utcában messze a Kálvin-térig szétaradt ez a vidámság és felhevítette a reggeli deret ígérő esti levegőt. Öreg nők és férfiak állanak meg hosszú negyedórákra a járda szélén és nézik a táncot, — vajjon mire gondolhatnak?

Régeen a Ritzben, Hungáriában, Pannóniában, Vigadóban tartották az elit bálokat, a társasági bálokat és teákat. Pálcásurak, hajdúk felvirágozott és kandelláberes sorfala között vonultak a terembe, a pódiumra díszmenetben a fenségek, fenséges asszonyok, kegyelmes asszonyok és urak, tábornagyok és kincstári nejeik, egyéb notabilitások; zsúfúfiúk és váciutcai arszlánok hajlongtak körülöttük. *Hová tűnt ez a hajdani világ!*... Ne is idézzük a múlt árnyait, melyek néha-néha még feltűnnek az árnyas belvárosi utcákon. Most hangtalanul nézik az utcabált, a nép fiainak örömét. És a nép nem nézett sem jobbra, sem balra, csak előre ezen a választási vasárnapon. Most estére pedig a nép ünnepi hangulata megereszkedett, fesztelene fordult, — hajdan királyok, nagyurak mulattak ilyen önfeledtséggel, most *pégre a nép mulatott.* —kl—